

ชีวิตมีแต่ให้จากป่ารุณ

....คนที่ยากจนก็เป็นเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับเรา การช่วยเหลือผู้อยู่ในภาวะยากลำบากด้วยกัน ถ้าพอที่จะช่วยเหลือเขาได้ก็ต้องช่วยเหลือกัน....

นางชุศรี อิมวัน (ป่ารุณ) เดิมเป็นชาวลอง 6 จังหวัดปทุมธานี เข้ากรุงเทพฯ มาช่วยพี่สาวขายของอยู่ที่ประตูน้ำกรุงเทพฯ จนมาพบรักอยู่กับ นายเสมอ ทองพุ่ม ไม่มีบุตรด้วยกัน ในอดีตสามีประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนป่ารุณประกอบอาชีพรับจ้างเลี้ยงเด็ก โดยพ่อแม่ของอนุพันธ์ได้นำอนุพันธ์มาให้ป่ารุณเลี้ยงตั้งแต่อายุได้ 7 วัน และหนีหายไปที่อนุพันธ์ให้ป่ารุณ สองสามีภรรยาส่งสารจึงรับเลี้ยงอนุพันธ์และจดทะเบียนรับเป็นบุตรบุญธรรม ต่อมาปี 2528 นายเสมอผู้เป็นสามีของป่ารุณเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุรถชน สร้างความโศกเศร้าเสียใจให้กับป่ารุณเป็นอย่างมาก

ขณะนี้ป่ารุณ ในวัยอายุ 77 ปี ก็ยังต้องเลี้ยงหลานชายวัย 11 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ลูกของนายอนุพันธ์ อิมวัน (บุตรบุญธรรม) ประกอบอาชีพเป็นกรรมกรแบกหามในท่าเรือคลองเตย และมีอาชีพเก็บของเก่าขาย ดิทยาเสพติดภาระทั้งหลายจึงตกอยู่กับป่ารุณ หญิงชราที่ปัจจุบันมีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงป่วยเป็นโรคลิ้นหัวใจรั่วระดับรุนแรงและโรคความดันโลหิตสูง เงินที่นำมาจุนเจือครอบครัวได้จากเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ 700 บาท และเงินที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขอีกเดือนละ 600 บาท ซึ่งไม่เพียงพอกับการครองชีพและการศึกษาเล่าเรียนของหลาน ในบางครั้งชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงสงสารหยิบยื่นเงินและอาหารให้ ตลอดทั้งชีวิตของป่ารุณทำงานอุทิศตนเพื่อสังคม ชุมชน และส่วนรวมมาโดยตลอด มีจิตอาสาดูแลเยี่ยมเยียนผู้ด้อยโอกาส และทำงานควบคู่ไปกับศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนเขต ๓๓ (เขตคลองเตย) และยังทำงานกับอีกหลายหน่วยงานเพื่อช่วยเหลือชุมชน ทำให้ตนเองรู้ช่องทางในการช่วยให้ผู้ด้อยโอกาสได้เข้าถึงช่องทางการได้รับสิทธิของตนเอง เช่น ผู้ติดเชื้อ โดยเฉพาะผู้ติดเชื้อที่เป็นเด็กจะคอยดูแลเรื่องการกินยาต้าน ไวรัส และการให้นม อาหารเสริมแก่เด็ก สำหรับผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎรจะพาไปประสานเรื่องการทำบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อให้ได้รับสิทธิเหมือนคนทั่วไป แม้กระทั่งช่วยประสานเรื่องเงินสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและการดูแลสุขภาพในพื้นที่ การดูแลเด็กที่ไม่สามารถเข้าโรงเรียนได้เนื่องจากขาดหลักฐาน ก็จะพาไปหาหรือทำหลักฐานเพื่อให้เด็กสามารถเข้าโรงเรียนได้ นอกจากนี้ยังช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยโรคอัมพฤกษ์ในชุมชนของตนเองและชุมชนข้างเคียง เป็นแกนนำผู้ปกครองนักเรียนทุนการศึกษาของมูลนิธิดวงประทีป ด้วยความเป็นผู้มีจิตอาสาและเป็นผู้สูงวัยที่บำเพ็ญตนเพื่อช่วยเหลือชุมชน โดยไม่ได้หวังสิ่งใด เพียงต้องการเห็นผู้ยากลำบากได้รับความ

สภาพก่อนซ่อมแซม

สภาพหลังซ่อมแซม

ช่วยเหลือ ป้ารุนได้รับรางวัล “ผู้สูงวัยใจกุศล” จากมูลนิธิตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมูลนิธิดวงประทีป เมื่อปี 2554

ป้ารุนเป็นผู้มีจิตใจอุทิศตนช่วยเหลือสังคมและกิจกรรมในชุมชน ทั้งที่ตนเองก็อยู่ในภาวะยากลำบาก โดย ป้ารุนบอกว่า “คนที่ยากจนก็เป็นเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับเรา การช่วยเหลือผู้อยู่ในภาวะยากลำบากด้วยกัน ถ้าพอที่จะช่วยเหลือเขาได้ก็ต้องช่วยเหลือกัน

และต้องขอขอบพระคุณ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และมูลนิธิดวงประทีป ที่เล็งเห็นความสำคัญในการทำงานอุทิศตนเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยให้การช่วยเหลือสนับสนุนงบประมาณซ่อมแซมบ้าน รู้สึกปลาบปลื้มใจ เป็นอย่างมาก ทำให้ตนเองมีกำลังใจและพลังที่จะทำงานช่วยเหลือสังคมและผู้ที่อยู่ในภาวะยากลำบากต่อไป”

บุญมา รอดดี รายงาน
วาสนา สนิทหมื่นไวย เรียบเรียง